
Úvodní slovo

Ne vždy se kterémukoli redaktorovi poštěstí, aby stál u zrodu nového časopisu a psal k němu úvodník. Tato výsada a čest patří zpravidla nejvýše postaveným osobám, které mají co říci, ukáží směr, vyřknou pojetí časopisu.

Nesmírně si vážíme toho, že páska k přestřížení byla svěřena právě naší redakci.

Snad je to dáno tím, že vlastně název časopisu *Vojenské rozhledy* není až tak zcela nový. Se vznikem samostatného československého státu se objevil časopis s tímto názvem poprvé, za války pokračoval ve své práci v anglické emigraci a po válce se stal opět tribunou odborné vojenské veřejnosti. Rok 1951 ukončil 32. ročník.

Tímto číslem tedy zahajujeme vydávání třicátého třetího nebo, chcete-li, prvního ročníku *Vojenských rozhledů*.

Co však je podstatné? Posud', čtenáři, posláni časopisu dle následujících vět:

"Voják má veliké povolání mravní; je stále na stráž a je první povolán, aby v případě nebezpečí položil život za stát a jeho ideály; ty ideály demokratické republiky shrnují se v hesle: Svoboda. Svoboda v celém oboru společenského snažení, národního, sociálního a kulturního vůbec."

Náš voják a naše vojsko, má-li dostáti svému úkolu, potřebuje značný stupeň vzdělání. Vzdělání přímo vědeckého."

Ale také pro strategii a taktiku moderní armáda musí být vyzbrojena vzděláním. A vzdělání tu neznamena nutnou učenost, nýbrž schopnost pomocí věd vynalézat nejúčinnější prostředky a způsoby obrany."

Nové a těžké úkoly naší armády vyžadují pozornosti, pomoci a přímo spolupráce všeho občanstva. Celé občanstvo musí mít zájem o svou armádu. Ten zájem nebude se jevit pouze v kritice, nýbrž také v pozitivní součinnosti při vybudování naší armádní obrany a našeho republikánského demokratického vojska."

(T. G. Masaryk, 1923).

Je tedy naprosto zřejmé, jaké poslání bude náš časopis splňovat, a to věříme, i s pomocí Vás, našich čtenářů.

Redakce